

佛说长者女菴提遮 师子吼了义经

开元拾遗附梁录失译人名

南無本師釋迦牟尼佛

说 明

本简体注音版《佛说长者女菴提遮师子吼了义经》电子书，是根据清制《乾隆大藏经》第43册，第0415部，大乘单译经部，《佛说长者女菴提遮师子吼了义经》影印本校正注音的，注音及标点符号仅供参考。校正时间：2017年3月3日。特此说明。

仁慧草堂

二〇一七年三月

● 起诵仪

xiāngzàn
香赞

(一遍)

lú xiāngzhà ruò fǎ jiè méngxūn zhū fó hǎi huì xī yáowén suí chù jié
炉香乍爇.法界蒙薰.诸佛海会悉遥闻.随处结

xiángyún chéng yì fāng yīn zhū fó xiànuánshēn
祥云.诚意方殷.诸佛现全身.

ná mó xiāngyún gài pú sà mó hē sà
南无香云盖菩萨摩诃萨 (合掌三称)

ná mó běn shī shì jiā móu ní fó
南无本师释迦牟尼佛 (合掌三称)

kāi jīng jì
开经偈

(一遍)

wú shàngshēnshēnwēimiào fǎ bǎiqiānwàn jié nánzāo yù
无上甚深微妙法 百千万劫难遭遇

wǒ jīn jiàn wén dé shòu chí yuàn jiě rú lái zhēn shí yì
我今见闻得受持 愿解如来真实义

fó shuōzhǎngzhě nǚ ān tí zhē
佛说长者女菴提遮

shī zǐ hǒu liǎo yì jīng

师子吼了义经

kāi yuán shí yí fù liáng lù shī yì rén míng
开元拾遗附梁录失译人名

rú shì wǒ wén yī shí fó zhù shè wèi guó qí shù jǐ gū dú yuán
如是我闻：一时，佛住舍卫国祇树给孤独园，

yǔ wú liàng bǐ qiū bǐ qiū ní yōu pó sè yōu pó yí pú sà mó
与无量比丘、比丘尼、优婆塞、优婆夷、菩萨摩

hē sà zhòng jù
诃萨众俱。

ěr shí qù shè wèi chéng xī èr shí yú lǐ yǒu yī cūn míng yuē
尔时，去舍卫城西二十余里，有一村名曰

cháng tí yǒu yī pó luó mén míng pó sī nì jiā zài qí zhōng zhù
长提，有一婆罗门名婆私腻迦，在其中住。

qí rén xué wèn guǎng bó shēn xìn nèi diǎn jìng chéng fó jiào shí
其人学问广博，深信内典，敬承佛教。时，

pó luó mén yù shè dà huì zhì qí huán suǒ qǐng fó jí sēng fó zé
婆罗门欲设大会，至祇洹所，请佛及僧，佛则

shòu qí qǐng pó luó mén huán jiā yòu kè qí shí fó yǔ dà zhòng wǎng
受其请，婆罗门还家。又剋其时，佛与大众往

yì bǐ cūn zhì pó luó mén shè
诣彼村，至婆罗门舍。

ěr shí zhǎngzhě jiàn fó huān xǐ yǒngyuè bù néng zì shèng
尔时，长者见佛，欢喜踊跃，不能自胜，

jí shuài zhū zhū juàn shǔ lái zhì fó suǒ gè gè lǐ fó gōng jìng ér zhù
即率诸眷属来至佛所，各各礼佛，恭敬而住。

qí pó luó mén yǒu yī zhǎng nǚ míng ān tí zhē xiān shì yǔ rén zàn
其婆罗门有一长女，名菴提遮，先媿与人，暂

lái huán jiā shì xīng fù mǔ qí nǚ róng mào duān zhèng qí dù gāo
来还家，侍省父母。其女容貌端正，其度高

yuǎn yòng xīn róu xià qí huái huò rán néng hé fū qī shì yǎng qīn
远，用心柔下，其怀豁然，能和夫妻，侍养亲

zú shì fū rú jìn qí yí wú bǐ chū yú qún lèi fù mǔ juàn shǔ
族，事夫如禁，其仪无比，出于群类。父母眷属，
jiē chū jiàn fó wéi yǒu cǐ nǚ dú zài shì nèi qí nǚ zì yǐ shēng lái
皆出见佛，唯有此女，独在室内。其女自以生来，
fù mǔ mò cè qí suǒ yóu gù míng zhī ān tí zhē
父母莫测其所由，故名之菴提遮。

ěr shí rú lái jí zhī zhǎng zhě yǒu yī nǚ zài shì nèi wèi chū
尔时，如来即知长者有一女在室内未出，
yì zhī qí bù chū suǒ yóu qí ruò chū zhě lì yì wú liàng dà zhòng jí
亦知其不出所由，其若出者，利益无量大众及
zhū tiān rén fó jí gào zhǎng zhě yán rǔ zhī juàn shǔ chū lái jìn yé
诸天人。佛即告长者言：“汝之眷属出来尽耶？”

qí pó luó mén shù shǒu cháng guì fó qián yǐ cǐ nǚ bù chū zhī zhuàng
其婆罗门，束手长跪佛前，以此女不出之状，
jiāng zhī wéi chǐ mò rán wèi dá fó zé zhī qí yì réng gào zhī yán
将之为耻，默然未答。佛则知其意，仍告之言：

zhōng shí xiàng zhì kě shè gòng yé shí pó luó mén jí chéng
“中时向至，可设供耶？”时，婆罗门即承
fó jiào qǐ shè gòng yǎng dà zhòng jí qí zhǎng zhě juàn shǔ zhōng shí
佛教，起设供养，大众及其长者眷属，中食
yǐ qì wéi yǒu cǐ nǚ wèi jí dé shí shí rú lái bō zhōng gù liú
已讫，唯有此女，未及得食。时，如来钵中故留
cán shí qiǎn yī huà nǚ jiāng cǐ yú shí yǔ bǐ shì nèi nǚ ān tí zhē
残食，遣一化女，将此余食，与彼室内女菴提遮。

shí huà nǚ rén yǐ jì gào yuē
时，化女人以偈告曰：

cǐ shì rú lái yú wú shàng shèng zūn cì
此是如来余无上胜尊赐

wǒ dāng chéng fó jiào yuàn rén qīng jìng shòu
我当承佛教愿仁清净受

qí nǚ ān tí zhē jí yǐ jì tàn yuē
其女菴提遮即以偈叹曰：

wū hū dà cí bēi zhī wǒ zài shì yǐ
呜呼大慈悲知我在室已

jīn cì yī wèi shí xún yǎng dǔ shèng zhǐ
今赐一味食寻仰睹圣旨

fù yǐ jì dá bǐ huà nǚ yuē
复以偈答彼化女曰：

wǒ cháng niàn suǒ sī dà shèng zhī suǒ xíng
我常念所思 大圣之所行

wèi céng yǔ rǔ yì hé shì bù qīng jìng
未曾与汝异 何事不清净

qí huà nǚ wén ān tí zhē shuō jì yǐ jí mò bú xiàn qí nǚ ān
其化女闻菴提遮说偈已，即没不现。其女菴

tí zhē yǐ xīn niàn sòng jì yuē
提遮，以心念诵偈曰：

wǒ fū jīn hé zài yuàn chū jiàn shèng zūn
我夫今何在 愿出见胜尊

yuàn zhī wǒ jìng xīn sù lái dé tóng wén
愿知我净心 速来得同闻

ěr shí ān tí zhē jìng xīn lì gù qí fū suí niàn jí zhì qí suǒ
尔时，菴提遮净心力故，其夫随念即至其所，

shì nǚ ān tí zhē jiàn qí fū yǐ xīn shēng huān xǐ yǐ jì tàn yuē
是女菴提遮见其夫已，心生欢喜，以偈叹曰：

wū hū dà shèng zūn jīn suí jì wǒ yuàn
呜呼大胜尊 今随济我愿

bù cí pò xiǎo jiè kǒng dāng bù tóng wén
不辞破小戒 恐当不同闻

qí fū jiàn ān tí zhē shuō jì yán yǐ huán yǐ jì zé yuē
其夫见菴提遮说偈言已，还以偈责曰：

wū hū rǔ dà chī bù zhī shàn zì yí
呜呼汝大痴 不知善自宜

láo shèng cì yú shí shǒu jiè jìng hé wèi
劳圣赐余食 守戒竟何为

shí nǚ ān tí zhē jí suí qí fū wǎng yì fó suǒ gè zì lǐ
时，女菴提遮即随其夫，往诣佛所，各自礼

fó jí zhū dà zhòng gōng jìng ér lì shí nǚ ān tí zhē yǐ jì tàn
佛及诸大众，恭敬而立。时，女菴提遮以偈叹

yuē
曰：

wǒ niàn dà cí bēi jiù hù shí fāng zūn
我念大慈悲 救护十方尊

yù shè mì mì zàng cì wǒ jìng yú shí
欲设秘密藏 赐我净余食

dà shèng shèn nán huì shì xīn yǒu suǒ yí
大圣甚难会 世心有所疑

shéi kě wèn fǎ zhě fā zhòng pú tí jī
谁可问法者 发众菩提基

ěr shí shè lì fú jí bó fó yán shì zūn cǐ shì hé nǚ rén
尔时，舍利弗即白佛言：“世尊！此是何女人，

hū jīn lái zhì cǐ fù shuō rú shì fǎ jiǎ yán dé yú shí
忽今来至此，复说如是法偈，言得余食？”

fó gào shè lì fú yán cǐ shì zhǎngzhě nǚ
佛告舍利弗言：“此是长者女。”

fù wèn yuē cóng hé ér lái hé yīn zhì cǐ
复问曰：“从何而来？何因至此？”

fó gào shè lì fú cǐ nǚ bù cóng yuǎn lái zhī zài cǐ shì
佛告舍利弗：“此女不从远来，只在此室，

sūi yǒu fù mǔ juàn shǔ qí fū bú zài yǐ zì jiè jìng shùn fū yīn yuán
虽有父母眷属，其夫不在，以自诫敬顺夫因缘

gù bù cóng fù mǔ qīng ěr chū yóu xiàn yú dà zhòng
故，不从父母轻尔出游现于大众。”

ěr shí shè lì fú bó fó yán shì nǚ yǐ hé shàn yīn gù
尔时，舍利弗白佛言：“是女以何善因故，

shēng cǐ zhǎngzhě jiā qí róng ruò cǐ fù yǐ hé yīn yuán gù dé
生此长者家，其容若此？复以何因缘故，得

rú shì shì fū jìn yuē ruò cǐ bù néng zì yóu jiàn fó jí sēng
如是士夫，禁约若此，不能自由见佛及僧？”

fó jí gào shè lì fú rǔ zì wèn zhī
佛即告舍利弗：“汝自问之。”

shí shè lì fú wèn qí nǚ yuē rǔ yǐ hé yīn yuán shēng cǐ
时，舍利弗问其女曰：“汝以何因缘，生此

zhǎngzhě jiā fù yǐ hé yīn yuán dé rú shì rén wéi fū jìn jiè ruò
长者家？复以何因缘，得如是人为夫，禁戒若

cǐ bù néng zì yóu jiàn fó jí sēng
此，不能自由见佛及僧？”

qí nǚ ān tí zhē yǐ jiǎ dá yuē
其女菴提遮以偈答曰：

wǒ yǐ bú è shēng shēng cǐ zhǎngzhě jiā
我以不恶生 生此长者家

yòu bù zhí nǚ xiàng dé shì qīng jìng fū
又不执女相 得是清净夫

wǒ zài nèi shì zhōng yǐ wéi zì zài jìng
我在内室中 以为自在竟

shì fèn wèi céng yuè shèng zhī cì wǒ yú
是分未曾越 圣知赐我余
wū hū jīn dà dé bù zhī zhēn shí yóu
呜呼今大德 不知真实由
sī háo bú fù yuè gù míng dà zì zài
丝毫不负越 故名大自在
wǒ suī nèi shì zhōng zūn rú mù qián xiàn
我虽内室中 尊如目前现
rén chēng ā luó hàn cháng suí bù néng jiàn
仁称阿罗汉 常随不能见
dà shèng fēi shì sè yì bù lí sè shēn
大圣非是色 亦不离色身
shēng wén jiàn bō xún wèi shì dà lì rén
声闻见波旬 谓是大力人
wū hū jīn dà dé suí shèng shǎo fāng biàn
呜呼今大德 随圣少方便
bù zhī běn yuán yóu yú wǒ shēng dào jiàn
不知本元由于我生倒见

ěr shí shè lì fú mò rán ér zhǐ sī zì niàn yán cǐ shì
尔时，舍利弗默然而止，私自念言：“此是

hé nǚ rén qí biàn ruò cǐ wǒ suǒ bù jí fó jí zhī qí yì
何女人？其辩若此，我所不及。”佛即知其意，

ér gào zhī yuē wù tuì yú wèn dá shēng yú yì xīn shì nǚ rén yǐ
而告之曰：“勿退于问答，生于异心，是女人已

jīng zhí wú liàng zhū fó suǒ shuō shì fǎ yào wù yí zhī yě
经值无量诸佛，所说是法药，勿疑之也。”

ěr shí wén shū shī lì wèn ān tí zhē yuē rǔ jīn zhī shēng sǐ
尔时，文殊师利问菴提遮曰：“汝今知生死

yì yé
义耶？”

dá yuē yǐ fó lì gù zhī
答曰：“以佛力故知。”

yòu wèn yuē ruò zhī zhě shēng yǐ hé wéi yì
又问曰：“若知者，生以何为义？”

dá yuē shēng yǐ bù shēng shēng wéi shēng yì
答曰：“生以不生 生为生义。”

yòu wèn yuē yún hé bù shēng shēng wéi yì yé
又问曰：“云何不生 生为义耶？”

dá yuē ruò néng míng zhī dì shuǐ huǒ fēng sì yuán bì
答曰：“若能明知地、水、火、风四缘，毕
jìng wèi céng zì dé yǒu suǒ hé hé ér néng suí qí suǒ yí yǒu suǒ shuō zhě
竟未曾自得有所和合，而能随其所宜有所说者，
yǐ wéi shēng yì
以为生义。”

yòu wèn yuē ruò zhī dì shuǐ huǒ fēng bì jìng bú zì
又问曰：“若知地、水、火、风，毕竟不自
dé yǒu suǒ hé hé wéi shēng yì zhě jí yīng wú yǒu shēng xiàng jiāng hé
得有所和合为生义者，即应无有生相，将何
wéi shēng yì
为生义？”

dá yuē suī zài shēng chù ér wú shēng zhě shì wéi zhèng shēng
答曰：“虽在生处而无生者，是为正生，
gù shuō yǒu yì wén shū yòu wèn yuē sǐ yǐ hé wéi yì yé dá
故说有义。”文殊又问曰：“死以何为义耶？”答
yuē sǐ yǐ bù sǐ sǐ wéi sǐ yì
曰：“死以不死死为死义？”

yòu wèn yuē yún hé yǐ bù sǐ sǐ wéi sǐ yì yé
又问曰：“云何以不死死为死义耶？”

dá yuē ruò néng míng zhī dì shuǐ huǒ fēng bì jìng bú
答曰：“若能明知地、水、火、风，毕竟不
zì dé yǒu suǒ sàn ér néng suí qí suǒ yí yǒu suǒ shuō zhě shì wéi sǐ
自得有所散，而能随其所宜有所说者，是为死
yì
义。”

yòu wèn yuē ruò zhī dì shuǐ huǒ fēng bì jìng bú zì
又问曰：“若知地、水、火、风，毕竟不自
dé yǒu suǒ sàn zhě jí wú sǐ xiàng jiāng hé wéi sǐ yì
得有所散者，即无死相，将何为死义？”

dá yuē suī zài sǐ chù qí xīn bù wáng zhě shì wéi zhèng sǐ
答曰：“虽在死处，其心不亡者，是为正死，
gù shuō yǒu yì
故说有义。”

wén shū shī lì yòu wèn yuē cháng yǐ hé wéi yì
文殊师利又问曰：“常以何为义？”

dá yuē ruò néng míng zhī zhū fǎ bì jìng shēng miè biàn yì wú dìng
答曰：“若能明知诸法毕竟生灭变易无定

rú huànxiàng ér néng suí qí suǒ yí yǒusuǒshuōzhě shì wéicháng yì
如幻相，而能随其所宜有所说者，是为常义。”

yòuwènyuē ruò zhī zhū fǎ bì jìng shēngmiè wú dìng rú huànxiàng
又问曰：“若知诸法毕竟生灭无定如幻相
zhě jí shì wú cháng yì yún hé jiāng wéicháng yì yé
者，即是无常义，云何将为常义耶？”

dá yuē zhū fǎ shēng ér bú zì dé shēng miè ér bú zì dé miè
答曰：“诸法生而不自得生，灭而不自得灭，
nǎi zhì biàn yì yì fù rú shì yǐ bú zì dé gù shuō wéicháng yì yě
乃至变易亦复如是，以不自得故，说为常义也。”

yòuwènyuē wú cháng yǐ hé wéi yì
又问曰：“无常以何为义？”

dá yuē ruò zhī zhū fǎ bì jìng bù shēng bú miè suí rú shì xiàng
答曰：“若知诸法毕竟不生不灭，随如是相，
ér néng suí qí suǒ yí yǒusuǒshuōzhě shì wéi wú cháng yì
而能随其所宜有所说者，是为无常义。”

yòuwènyuē ruò zhī zhū fǎ bì jìng bù shēng bú miè zhě jí shì
又问曰：“若知诸法毕竟不生不灭者，即是
cháng yì yún hé shuō wéi wú cháng yì yé
常义，云何说为无常义耶？”

dá yuē dàn yǐ zhū fǎ zì zài biàn yì wú dìng xiàng bú zì dé
答曰：“但以诸法自在变易无定相，不自得
suí rú shì zhī zhě gù shuō yǒu wú cháng yì
随，如是知者，故说有无常义。”

yòuwènyuē kōng yǐ hé wéi yì
又问曰：“空以何为义？”

dá yuē ruò néng zhī zhū fǎ xiàng wèi céng zì kōng bú huài
答曰：“若能知诸法相，未曾自空，不坏
jīn yǒu ér néng bù kōng kōng bù yǒu yǒu zhě gù shuō yǒu kōng yì
今有，而能不空空、不有有者，故说有空义。”

yòuwènyuē ruò bù kōng kōng bù yǒu yǒu zhě jí wú yǒu shì
又问曰：“若不空空、不有有者，即无有事，
jiāng hé wéi kōng yì yé
将何为空义耶？”

qí nǚ ān tí zhē zé yǐ jì dá yuē
其女菴提遮则以偈答曰：

wū hū zhēn dà dé bù zhī zhēn kōng yì
呜呼真大德 不知真空义

sè wú yǒu zì xìng qǐ fēi rú kōng yě
色无有自性 岂非如空也

kōng ruò zì yǒu kōng zé bù néng róng sè
空若自有空 则不能容色

kōng bú zì kōng gù zhòng sè cóng shì shēng
空不自空故 众色从是生

ěr shí wénshū shī lì yòuwènyuē pō yǒumíng zhī shēng ér bù
尔时，文殊师利又问曰：“颇有明知生而不

shēngxiàng wéishēngsuǒ liú zhě fǒu
生相，为生所留者不？”

dá yuē yǒu suī zì míngjiàn qí lì wèichōng ér wéishēng
答曰：“有！虽自明见其力未充，而为生

suǒ liú zhě shì yě
所留者是也。”

yòuwènyuē pō yǒu wú zhī bù shí shēngxìng ér bì jìng bù wéi
又问曰：“颇有无知不识生性，而毕竟不为

shēngsuǒ liú zhě fǒu
生所留者不？”

dá yuē wú suǒ yǐ zhě hé ruò bú jiànshēngxìng suī yīn
答曰：“无！所以者何？若不见生性，虽因

tiáo fú shǎo dé ān chù qí bù ān zhī xiàngchángwéi duì zhì ruò néng
调伏少得安处，其不安之相常为对治，若能

jiànshēngxìngzhě suī zài bù ān zhī chù ér ān xiàngchángxiànrán
见生性者，虽在不安之处，而安相常现前。

ruò bù rú shì zhī zhě suī yǒuzhǒngzhǒngshèngbiàn tánshuōshēndiǎn
若不如是知者，虽有种种胜辩谈说甚深典

jī ér jí shì shēngmiè xīn shuō bǐ shí xiàng mì yào zhī yán rú máng
籍，而即是生灭心，说彼实相密要之言，如盲

biàn sè yīn tā yǔ gù shuō dé qīnghuáng chì bái hēi ér bù néng zì
辩色，因他语故，说得青黄赤白黑，而不能自

jiàn sè zhī zhèngxiàng jīn bù néngjiàn zhū fǎ zhě yì fù rú shì dàn
见色之正相。今不能见诸法者，亦复如是。但

jīn wéishēng suǒshēngwéi sǐ suǒ sǐ zhě ér yǒusuǒshuōzhě nǎi yú
今为生，所生为死，所死者而有所说者，乃于

qí rén jí wú shēng sǐ zhī yì yé ruò wéicháng wú chángsuǒ xì
其人，即无生死之义耶！若为常、无常所系

zhě yì fù rú shì dāng zhī dà dé kōngzhě yì bú zì dé kōng
者，亦复如是。当知大德，空者亦不自得空，

gù shuō yǒu kōng yì yē
故说有空义耶！”

ěr shí fó gào wén shū shī lì rú shì rú shì rú ān tí
尔时，佛告文殊师利：“如是如是！如菴提
zhē suǒ shuō zhēn shí wú yì rì kě lìng lěng yuè kě lìng rè shì ān
遮所说，真实无异，日可令冷，月可令热，是菴
tí zhē suǒ shuō bù kě yí yì
提遮所说，不可移易。”

shí shè lì fú fù wèn qí nǚ yuē rǔ zhī zhì huì biàn cái ruò
时，舍利弗复问其女曰：“汝之智慧辩才若
cǐ fó suǒ chēng tàn wǒ děng shēng wén zhī suǒ bù jí yún hé bù
此，佛所称叹，我等声闻之所不及，云何不
néng lí shì nǚ shēn sè xiàng yě
能离是女身色相也。”

qí nǚ dá yuē wǒ yù wèn dà dé jí suí yì dá wǒ dà
其女答曰：“我欲问大德，即随意答我。大
dé jīn xiàn shì nán fǒu
德，今现是男不？”

shè lì fú yán wǒ suī sè shì nán ér xīn fēi nán yě
舍利弗言：“我虽色是男，而心非男也。”

qí nǚ yán dà dé wǒ yì rú shì rú dà dé suǒ yán suī
其女言：“大德，我亦如是。如大德所言，虽
zài nǚ xiàng qí xīn jí fēi nǚ yě
在女相，其心即非女也。”

shè lì fú yán rǔ jīn xiàn wéi fū suǒ jū zhí hé néng rú
舍利弗言：“汝今现为夫所拘执，何能如
cǐ
此？”

qí nǚ dá yuē dà dé néng zì xìn jǐ zhī suǒ yán fǒu
其女答曰：“大德，能自信己之所言不？”

shè lì fú yán wǒ zhī zì yán yún hé bù zì xìn
舍利弗言：“我之自言，云何不自信？”

qí nǚ dá yuē ruò zì xìn zhě dà dé qián yán shuō wǒ
其女答曰：“若自信者，大德，前言说‘我
sè shì nán ér xīn fēi nán zhě jí xīn yǔ sè yǒu suǒ èr yòng yě
色是男，而心非男’者，即心与色有所二用也。

ruò dà dé zì xìn cǐ yán zhě jí yú wǒ suǒ bù shēng yǒu fū zhī è jiàn
若大德自信此言者，即于我所不生有夫之恶见。

dà dé zì nán gù shēng wǒ nǚ xiàng yǐ wǒ nǚ sè gù huài dà dé
大德自男，故生我女相。以我女色故，坏大德
xīn yě ér yǐ zì nán jiàn bǐ nǚ zhě zé bù néng yú fǎ shēng shí xìn
心也。而以自男见彼女者，则不能于法生实信
yě。”

shè lì fú yán wǒ yú rǔ suǒ bù gǎn shēng yú è jiàn
舍利弗言：“我于汝所，不敢生于恶见。”

qí nǚ dá yuē dàn yǐ duì shì zūn gù bù gǎn fēi shì shí yán yě
其女答曰：“但以对世尊故，不敢非是实言也。”

ruò shí bù shēng è jiàn zhě yún hé shuō wǒ yán ‘rǔ jīn xiàn wéi fū suǒ
若实不生恶见者，云何说我言‘汝今现为夫所
jū zhí yé shì yán cóng hé ér lái?’”

shè lì fú yán wǒ yǐ jiǔ lí xí gù yǒu cǐ zhī yán fēi shí
舍利弗言：“我以久离习故，有此之言，非实
xīn yě。”

qí nǚ wèn yuē dà dé wǒ jīn wèn zhě suí yì dá wǒ
其女问曰：“大德，我今问者，随意答我，

dà dé jì yán ‘jiǔ lí nán nǚ xiàng’ zhě dà dé sè jiǔ lí yé?
大德既言‘久离男女相’者，大德，色久离耶？

xīn jiǔ lí yé?
心久离耶？”

shí shè lì fú mò rán bù dá
时，舍利弗默然不答。

ěr shí ān tí zhē yǐ jì sòng yuē
尔时，菴提遮以偈颂曰：

ruò xīn dé jiǔ lí bì jìng bù shēng jiàn
若心得久离 毕竟不生见

shéi wéi zuò nǚ rén yú sè qǐ bú jìng
谁为作女人 于色起不净

ruò lùn sè jiǔ lí fǎ běn bú zì yǒu
若论色久离 法本不自有

bì jìng bù céng wū jiāng hé wéi zuò è
毕竟不曾污 将何为作恶

wū hū jīn dà dé tú xué bù néng zhī
呜呼今大德 徒学不能知

zì nánshēng wǒ nǚ qǐ fēi wàngxiǎng fēi
自男生我女 岂非妄想非

huǐ guò yú dà zhòng yú fǎ wù shēng yí
悔过于大众 于法勿生疑

wǒ shàngsuǒ yánshuō shì fó shén lì chí
我上所言说 是佛神力持

shí ān tí zhēshuō shì jì yǐ qí bǐ qiū bǐ qiū ní yōu
时，菴提遮说是偈已，其比丘、比丘尼、优

pó sè yōu pó yí zhūtiān jí rén yī qiān yú rén dé ā nòuduō luó
婆塞、优婆夷、诸天及人一千余人，得阿耨多罗

sānmiǎosān pú tí xīn yǒu wǔ qiānzhòng yú zhōng dé wú shēng fǎ rěn
三藐三菩提心。有五千众，于中得无生法忍

zhě dé fǎ yǎnjìngzhě yòu dé xīn jiě tuōzhě qí wú liàngshēngwén
者，得法眼净者，又得心解脱者。其无量声闻

zhòng ér yú fó fǎ zì shēngcán chǐzhě wú liàng
众，而于佛法自生惭愧者无量。

ěr shí fó gào shè lì fú shì nǚ rén fēi shì fán yě yǐ
尔时，佛告舍利弗：“是女人，非是凡也。已

zhí wú liàngzhū fó cháng néngshuō rú shì shī zǐ hǒuliǎo yì jīng lì yì
值无量诸佛，常能说如是师子吼了义经，利益

wú liàngzhū zhòngshēng wǒ yì zì yǔ shì nǚ rén tóng shì wú liàngzhū fó
无量诸众生。我亦自与是女人同事无量诸佛

yǐ shì nǚ rén bù jiǔ dāng chéngzhèng jué shì zhū zhòngzhōng
已。是女人，不久当成正觉。是诸众中，

yú shì nǚ rén suǒshuō fǎ yào jí néngshēng shí xìnzhě jiē yǐ jiǔ wén
于是女人所说法要，即能生实信者，皆已久闻

shì nǚ rén suǒshuō fǎ gù jīn zé néngshēngzhèng xìn shì gù yīngdāng
是女人所说法故，今则能生正信，是故应当

dì shòu shì shī zǐ hǒuliǎo yì jīng wù yí zhī yě
谛受是师子吼了义经，勿疑之也。”

fó gào ā nányán rǔ dāngshòu chí cǐ zhǎngzhě nǚ ān tí zhē
佛告阿难言：“汝当受持此长者女菴提遮

yǐ shī zǐ hǒushuōliǎo yì wèn dá jīngzhāng jù cì dì fù zhǔ yú rǔ
以师子吼说了义问答经章句，次第付嘱于汝，

rǔ dāng dì shòu
汝当谛受。”

ā nán bó fó yán wéirán shì zūn jīn xī shòu yǐ
阿难白佛言：“唯然，世尊！今悉受已。”

ěr shí dà zhòng wén nǚ ān tí zhē shuō fǎ yǐ xīn dà huān xǐ
尔时，大众闻女菴提遮说法已，心大欢喜，
yǒng yuè wú liàng gè zì rú shuō xiū xíng
踊跃无量，各自如说修行。

《佛说长者女菴提遮师子吼了义经》卷终

● 结诵仪

bǔ quē zhēn yán 补阙真言

(三遍)

ná mó hē là dá nà duō là yè yē qié là qié là jù zhù jù zhù mó
南无喝啰怛那.哆罗夜耶.佉啰佉啰.俱住俱住.摩
là mó là hǔ là hōng hè hè sū dá ná hōng pō mò ná suō pó
啰摩啰.虎啰.吽.贺贺.苏怛拿.吽.泼抹拿.娑婆
hē
诃.

sān guī yī 三皈依

(一遍)

zì guī yī fó dāng yuàn zhòng shēng tǐ jiě dà dào fā wú
自皈依佛，当愿众生，体解大道，发无
shàng xīn zì guī yī fǎ dāng yuàn zhòng shēng shēn rù jīng zàng
上心；自皈依法，当愿众生，深入经藏，
zhì huì rú hǎi zì guī yī sēng dāng yuàn zhòng shēng tǒng lǐ dà zhòng
智慧如海；自皈依僧，当愿众生，统理大众，
yī qiè wú ài hé nán shèng zhòng
一切无碍。和南圣众。

ná mó běn shī shì jiā móu ní fó
南无本师释迦牟尼佛 (合掌三称)

huíxiàng jì
回向偈

(一遍)

sòng jīng gōng dé shū shèng hòng wú biān shèng fú jiē huí xiàng
诵经功德殊胜行， 无边胜福皆回向。

pǔ yuàn chén nì zhū yǒu qíng sù wǎng wú liàng guāng fó chà
普愿沉溺诸有情， 速往无量光佛刹。

shí fāng sān shì yī qiè fó yī qiè pú sà mó hē sà
十方三世一切佛， 一切菩萨摩诃萨。

mó hē bō rě bō luó mì
摩诃般若波罗蜜。

huíxiàng jì
回向偈

yuàn yǐ cǐ gōng dé pǔ jí yú yī qiè
愿以此功德 普及于一切

wǒ děng yǔ zhòng shēng jiē gòng chéng fó dào
我等与众生 皆共成佛道

此咒置经书中可灭误跨之罪

南无护法韦驮尊天菩萨

